

Quatre professors de l'Institut núm. 2 de Benidorm reben la prohibició de fer classe en català

## Contra l'ensenyament en català

La Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana ha prohibit a quatre professors d'institut que fan classe en català per tal de "respectar la voluntat dels alumnes". El fet no és més que una part del procés contra l'ensenyament en català que auspicia la mateixa Conselleria.

**V**ista i analitzada la petició de fer l'ensenyament en valencià, fora de les línies, en el vostre centre i d'acord amb el que estableix l'ordre de 15 de juny de 1990 us hem de comunicar que no ens és possible d'atendre la vostra petició, realitzada en data 13 de setembre, atesa la manifesta voluntat expressada pels alumnes". Així de clar responia la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa de la Conselleria de Cultura de la Generalitat valenciana a l'intent de quatre professors de l'Institut de Batxillerat núm. 2 de Benidorm (la Marina Baixa) de continuar donant les classes en valencià.

La raó esgrimida per la Conselleria, tal com manifestà a EL TEMPS Joan Peiró, cap del Servei d'Ensenyament del Valencià, és que els alumnes "no volen l'ensenyament en valencià". Per saber la seua intenció, als sobres de matrícula s'havia incorporat un apartat amb la pregunta: "¿estaries disposat a rebre l'ensenyament d'alguna assignatura en valencià?". Tos els alumnes de COU i de 3er. de BUP digueren que no.

La polèmica venia ja de lluny. Malgrat que el centre és nou, la majoria dels professors i de l'alumnat provenen de l'Institut Pere Maria Orts que fins fa poc era l'únic centre d'ensenyament mitjà que funcionava a Benidorm. El Pere Maria Orts havia estat l'escenari d'una batalla lingüística contra l'ús del català promoguda per alguns pares d'alumnes, que tenien el suport partits diversos com el CDS o el d'extrema dreta Alicanton. La negativa a rebre l'ensenyament en català acabà, esgotades les vies administratives, en els jutjats. La Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia Valencià va decidir donar la raó als pares i reconèixer el dret dels alumnes a "rebre l'ensenyament en castellà". El passat pesava com una llosa. Com va dir Joan Peiró: "Hi ha algun factor diferent en aquest institut perquè

en cap altre hem tingut problemes. Un percentatge així és una cosa molt estranya".

### MALGRAT LA CONSELLERIA

La resolució del Tribunal ja feia pensar que la porta per a noves *croades* contra el català quedava oberta. La Conselleria de Cultura havia anat reculant en els seus postulats enfront de l'ensenyament en català. La primera legislació, de 1984, parlava de les línies en valencià, on tots els alumnes reben tot l'ensenyament en català (a hores d'ara únicament 1.431 alumnes estan maatriculats en les línies, uns 58 de cada 10.000) i aconsellava que dos o tres assignatures foren també ensenyades en català. Però posteriorment, la Conselleria modificà la normativa i canvià la recomanació de donar aquestes assignatures en català per una "possibilitat" que en l'ordre citada al principi, ja amb Antoni Escarré com a conseller, depèn, entre altres coses, de la voluntat dels pares.

"Quan hi ha enfrontament de drets, manifesta Joan Peiró, com en aquest cas, en què els alumnes volen rebre les classes en castellà i els professors les volen donar en valencià, la legislació preveu que ha de prevaler el dels alumnes".

Els professors es troben en total estat d'indefensió, però el cas de Benidorm no és en absolut una anècdota ni un fenomen aïllat. Tal com han denunciat membres de l'Assemblea de Professors en Valencià, "la modificació de la normativa per part de la Conselleria i la seua actitud ha deixat la promoció del català en l'ensenyament en les mans dels professors que vulguen i, a més de no rebre cap ajut, tot són inconvenients".

La Conselleria, en efecte, no ha pres cap iniciativa per augmentar la presència del català en els centres de batxillerat. Els professors que vulguen donar classe en català han de *demanar permís* a la

Conselleria i passar pel jurat d'uns pares d'alumnes que, tot i que moltes vegades el parlen, continuen considerant el català com un enemic i un impediment per tal que els seus fills reben una educació europea.

L'Assemblea de Professors en Valencià, que ja en reuneix més de mil, ha manifestat la seua decisió de realitzar una vaga, recolzada pels sindicats CGT, CCOO i STEPV. Representants de l'assemblea manifestaren a EL TEMPS que "la situació és molt greu perquè el percentatge d'alumnes que reben alguna classe en català és molt curt i ha tocat sostre. Tots estem esperant que algun dia ens arribe la carta a nosaltres. Ara, tota la iniciativa és nostra; és molt trist però hem de dir que si hi ha alumnes que reben la classe en català és malgrat la Conselleria".

La Conselleria ha prestat poca atenció als estudis que demostren que l'educació en català no sols no representa cap problema per als alumnes sinó que, a més, millora fins i tot el seu nivell de castellà. En canvi, s'ha negat a rebre un programa de correcció informàtica del català que la Generalitat de Catalunya oferia debaudes i amb les variants dialectals incloses, i prepara tota una actualització informàtica en castellà i experimenta una Reforma de l'Ensenyament Mitjà amb únicament dos instituts amb línia en català.

Malgrat que Joan Peiró indicara a EL TEMPS que "l'ensenyament en valencià va creixent i la Conselleria està pel seu augment", el cert és que el panorama futur és ben negre i que, com manifestaren representants de l'assemblea de professors en valencià "la immensa majoria dels xiquets valencians estan sotmesos a un horari de classe en castellà que és l'instrument més fort amb què pot comptar la castellanització i això no té remei si no s'actua ara". La Conselleria, sembla, no té pressa.

Jordi Sebastià